

Posudek diplomní práce Alžběty Černé „ Úloha a postavení ženy v antické řecké společnosti a její reflexe u Platóna a Aristotela“

Diplomová práce Alžběty Černé má pro současnost důležité a inspirující téma. Je zřejmé, že vychází z bytostného autorčina zájmu o feminismus na jedné straně a o jeho filosofické zakotvení na straně druhé. Je třeba ocenit, že východiskem jsou pro ni poznatky získané na základě četby děl Platóna a Aristotela, a ne, jak bývá bohužel časté, módní a živelný feminismus.

Do problému jaké je postavení antické ženy je možné vstoupit mnoha různými cestami. Autorka zvolila přístup antropologicko- historický a sama upozorňuje, že nechce vytvářet mrtvou teoretickou práci, ale jde jí o pochopení změn, ke kterým došlo od dob antiky jak v běžném životě, tak ve filosofickém chápání. Zatímco při výkladu v antropologicko historické části práce vychází z jednoho základu – tj. vidět věci z úhlu pohledu autorek a autorů stojících na pozicích feminizmu, v části filosofické nehledá jen jedno východisko, ale svérázným způsobem spojuje filosofické představy různých myslitelů z této části filosofického spektra. Tím se v práci vytváří žádoucí rovnováha, charakterizující složitost zkoumané otázky, ale i jednoznačnost autorčiných východisek a postojů.

První část práce je věnována historickému úvodu do problematiky a postižení základních charakteristik antické obce před Platónem a Aristotelem. Diplomantka si tak připravuje možnost srovnání díla obou myslitelů s konkrétními dobovými představami o postavení žen. Poněvadž se domnívá, že obdobně musí jít ve své analýze i před antickou obec, začíná ale popisem dob nejstarších. Zde se musí, jako někdo, kdo není profesním historikem, opírat plně o sekundární literaturu, a proto je tento úsek velmi stručný a poplatný celkovému sledovanému cíli práce.

Pokud jde o filosofické zdroje je nejbohatší kapitola věnovaná Platónově Ústavě a Zákonům. V ní autorka ukazuje jednak shody a rozdíly obou děl, jednak rozebírá, v čem je Platónovo pojetí poplatné jeho době a v čem se z jejího diktátu vymyká. Obdobně je zpracována i část věnovaná Aristotelovi. Zajímavé je, že autorka spojuje se zásadní přeměnou chápání postavení ženy především Platóna, zatímco Aristotela vnímá spíše jako myslitele v této otázce konzervativního. Přesto ale umí posoudit i klady jeho kritiky Platónových názorů.

Celá práce má dobrou úroveň. Svědčí o tom i rozsah použité literatury, práce s citacemi a zaujetí pro téma. Také jazyk, kterým je práce napsána, je sdělný a přitom nesimplifikující.

Pro obhajobu doporučuji věnovat v diskusi pozornost otázce:

V čem vidíte specifčnost Platónova postoje k ženám oproti tradičnějšímu chápání Aristotelovu?

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji stupněm výborně.

Praha 29.4.2007

.....
Dr. Miloslava Blažková, CSc.